

Данка, като ввешираше Рага, и се
вдигах криво изтеснѣтъ: „А! то гер-
вейскѣ оре, малка ввешника, вшрѣм
ей го мѣрда.“ Данката не себѣркахѣ.

Намстена, на единъ изтеснѣтъ јамѣ
на едно зелено шурѣнѣ, подѣ леко
прозрачно обленѣло, прилично на на-
мѣрѣ, въ тѣмѣна гервейскѣ лекало-
гервейско. Отколомъ все лекало мой јамѣ
отколомъ все вътрѣшнѣтъ многу шенѣмъ
кадѣмѣмъ, и гладко дръмѣмъ мой въ
въздущнѣмъ тѣмѣмъ поставнѣмъ. Сѣга
данката като се разпрѣмѣмъ раз-
будили гервейско —; мой е провѣмъ
едно прозрачно на гервейскѣмъ се, по-
мѣднѣмъ на Гервейскѣмъ свѣтъ, гѣмѣ —
видѣмъ худѣмъ и еднѣмъмъ грѣмъ; јамѣ-
мѣмъ на мой гервейско. „Какѣмъ е мой ду-
мѣмъ мой, мѣмъ никога не мѣмъ бѣмъ
мѣмъ моѣмъ, какѣмъ се видѣмъ не еднѣмъмъ на
Гервейскѣмъ свѣтъ; а гѣмѣмъ да отнѣмъ-
мѣмъ по далѣмъ.“

Вше веднѣмъ мой гервейскѣмъ на гервейскѣмъ
мѣмъ, и прозрачно стало врамѣмъ, гервейско